

Φωτεινά κοιτάσματα

Hέρευνα βασίστηκε σε δεδομένα χρονικής διάρκειας άνω των 25 ετών. Θα σας πω το βασικό της συμπέρασμα κι εσείς θα βρείτε πού έγινε: τα περισσότερα στοιχια που έλαβαν μέρος δήλωσαν ότι προτιμούν να κερδίζουν 120 ευρώ και να πληρώνουν 20 ευρώ σε φόρους παρά να κερδίζουν 110 και να πληρώνουν 10. Το αποτέλεσμα είναι το ίδιο, 100 ευρώ στην τελετή. Η διαφορά βρίσκεται στον φόρο. Κι εκείνο που πληρώνουν περισσότερα δηλώνουν πως ικανοποιημένοι!

Εντάξει, πάντα εύκολο: ο έρευνα έγινε στη Γερμανία. Γιατί όμως οι πολίτες

ΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛ
ΜΗΤΣΟΥ

Γιατί οι γερμανοί πολίτες θέλουν να πληρώνουν περισσότερους φόρους;
Επειδή έχουν εμπιστοσύνη στο κράτος τους

αυτής της κάρας θέλουν να πληρώνουν περισσότερους φόρους; Επειδή είναι μαζοκούστες; Επειδή είναι προτεστάντες, Βόρειοι, ξενέρωτοι, αλαζόνες; Οχι. Επειδή έχουν εμπιστοσύνη στο κράτος τους. Το ίδιο σημβαίνει και στις οκανίναφικές χώρες. Η φορολογία είναι ποιο υψηλά, το κοινωνικό κράτος ποιο γενναιόδωρο και οι δεικτες ευτυχίας εκτοξεύονται στα ύψη.

Στη Γάλλια, η κατάσταση είναι πιο περίπλοκη. Το κοινωνικό κράτος είναι και εκεί (ακόμη) γενναιόδωρο, το ποσοστό της φτώχειας είναι πολύ χαμηλότερο απ' ότι στη Γερμανία ή τη Βρετανία, οι ανισότητες το ίδιο, αλλά οι Γάλλοι είναι από τους λιγότερο ευτυχισμένους λαούς της Ευρώπης. Γιατί; Φτάστε ο πολίτης τους, όπως υπανιστούνται ωφέλικα σι Αγγλοί; Μάτιπος είναι θέμα DNA; Οχι. Απλώς, οι Γάλλοι δεν έχουν εμπιστοσύνη

στους πολιτικούς τους, στους δασκάλους τους, στους επιχειρηματίες τους, στους καλλιτέχνες τους. Στην ιδιωτική τους σφράγιδα είναι μια χαρά. Με τους θεορούς έχουν το πρόβλημα.

Είναι αλήθεια ότι η ευτυχία δεν μπορεί να αποτελεί την υπέρτατη κοινωνική αξία. Ευτυχία μπορεί να δηλώνει και ένας βλάκος ή ένας οξύληπτος, χωρίς αυτό να καθιστά τη βλακεία ή τη δουλειά επιθυμητές καταστάσεις. Όταν ο Γκούσταφ Βάγκνερ, πρόποντης ποδοσφαιρικής ενός νούσου τικού στρατοπέδου, ουνελήρθη σε πλάκια 68 ετών δηλώσεις ότι η ζωή του ήταν μέχρι τότε «απολύτως ευτυχισμένη». Επιπλέον, η ευτυχία έχει μερικές φορές υποκειμενικό χαρακτήρα: οι έρευνες έχουν δείξει ότι δεν μας αρκεί να έχουμε ευτυχείς, πρέπει και οι άλλοι να μην είναι. Παρ' όλα αυτά, ο παράγων

αυτός λαμβάνεται πλέον σοβαρά από τους οικονομολόγους. Η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών που απόφασε πέρισσοι να καθερώσει Παγκόσμια Ημέρα Ευτυχίας. Το Μηνούτια, που καθέρωσε το 1972 την Ακαδημία Εθνική Ευτυχία, τώρα δικαιούται.

Μα έχουν νόημα όλα αυτά σε μια χώρα στα γόνατα, όπως η Ελλάδα; Αντί για απάντηση, διμιάστε τι είπε ο πρώτης υπουργός Εσωτερικών Σταύρος Μπένος και πρόεδρος του σωματείου Διάδομα όταν τον ρότησε χθες ο Τάκης Καμπύλης στον 9.84 αν είναι καλύ. «Είμαι ένας ευτυχής άνθρωπος, είμαι σε ένα πελαγός δημιουργής με το Διάδομα και πιορό να αντικρίζω από τώρα το φωτεινό μέλον της χώρας, γιατί συναντιέμαι με όλα τα φωτεινά της κοιτάσματα».

Μάθημα δεύτερο: πιάρχει επιδία.